

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE UWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:5

Onder redactie van Prof. Dr K. SCHILDER, Kampen.

Medewerkers: Dr H. A. van Andel, Solo; Dr R. E. van Arkel, Utrecht; N. Baas, Amsterdam; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Dr H. Bergema, Karoeni; Dr F. A. den Boeft, Rotterdam; Dr E. T. v. d. Born, Heemstede; Mr A. Bouman, Rotterdam; Ir B. ter Brugge, Almelo; Dr K. J. Cremer, Kampen; Mevr. W. Cremer-de Vries, Kampen; Dr R. J. Dam, Kampen; Dr A. C. Drogendijk, Dordrecht; Dr D. v. Dijk, Groningen; Drs D. J. Galle, Kampen; Mevr. G. Gilhuis-Smitskamp, Middelburg; Dr J. H. Hagenbeek, Zwolle; Dr J. van Herksen, Ermelo; Dr B. Holwerda, Amersfoort; A. Janse, Biggkerke; Dr P. Jasperse, Leiden; Dr G. Keizer, De Steeg; Dr B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr J. L. Koole, Vreeland; Dr E. D. Kraan, Vlaardingen; A. Kuiper, Utrecht; Dr J. v. d. Linden, Poerworedjo; Dr S. O. Los, 's-Gravenhage; Mevr. C. E. Th. Luijcknaar-Frankens-Schreuder, Rotterdam; Dr F. C. Melijster, Rotterdam; G. Meima, Groningen; Dr H. Mulder, Deventer; Dr A. Ringnalda, Ermelo; P. J. Risseuw, 's-Gravenhage; C. Rijnsdorp, Rotterdam; A. Schilder, 's-Gravenhage; Dr G. K. Schoep, 's-Gravenhage; Dr R. Schippers, Wanswold; Dr J. Smelt, 's-Gravenhage; Dr H. Smilde, Groningen; Drs H. Smitskamp, 's-Gravenhage; Dr N. Streefkerk, Wollega; D. Stroo, Bussum; J. Strikwerda, Zeist; Prof. Dr C. van Til, Philadelphia Pa.; Dr C. Veenhof, Haarlem; M. B. van 't Veer, Groningen; Dr J. Veldkamp, Hilversum; Prof. Dr D. H. Th. Vollenhoven, Amsterdam; Dr M. Vreugdenhil, Meliskerke; Dr F. de Vries, 's-Gravenhage; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr H. J. Westerink, Leiden; Dr D. K. Wielenga, Capelle a. d. IJssel; Mr J. A. de Wilde, 's-Gravenhage; Dr S. U. Zuidema, Solo.

Alle stukken bestemd voor de Redactie zende men aan:
Prof. Dr K. SCHILDER, Vloedijk 101, Kampen.

Drukkers-Uitgevers:
OOSTERBAAN & LE COINTRE N.V., Goes.
Telefoon No. 58. — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f2.50 per halfjaar bij vooruitbetaling.
Voor 't Buitenland f7.50 en voor Ned.-Indië f6.— per jaar.
Advertentiën: 25 ct per regel. — Losse nummers f0.15.

INHOUD: Hoofdartikel: Melchizedek, de Koning van Salem, X. — Uit de Schrift: De wereld is mij gekruisigd, Gal. 6:14. — Kerkelijk leven: Reisindrukken, III. Een toespraak van Prof. Dr K. Schilder. Over moeijelijkheid van juiste terminologie, IV. De kerken in Synode saamgekomen, III. „Kerkelijk besef“ en „De Catechese naar Calvijn“. De Groot Catechismus van Zacharias Ursinus, XXI. Hulp opleiding predikant Argentinië. — Even parkeren: In de historische lijn. — Het boek van de week: Wormser's boek over den Kinderdoopt, I. — Vakwetenschap en praktijk: Bijbelsche Zeevaart. — Uit de buitenlandse kerken: De nieuwste Presbyterische Kerkformatie in de Verenigde Staten. — Boekbespreking. — Perschoon. — Kerknieuws.

HOOFDARTIKEL

Melchizedek, de Koning van Salem.

X.

HOOFDSTUK VII.

De betekenis van Melchizedek.

§ 29. De Priester, die ons in Gen. 14 beschreven wordt, wordt in Ps. 110 genoemd als de norm van Christus' priesterschap. De priesterlijke verschijning van Salems koning uit Gen. 14 krijgt daardoor bijzondere betekenis. Waarin die bijzondere betekenis gelegen is blijkt echter uit Ps. 110 niet. Betreffende de betekenis van Melchizedek konden we niet meer zeggen dan we in de §§ 23 en 27 deden. We willen ten slotte trachten aan helgeen het Nieuwe Testament over Melchizedek zegt een antwoord te ontleenen op de vraag naar de betekenis van dezen Koning en Priester.

Het Nieuwe Testament handelt over Melchizedek in den brief aan de Hebreërs, die hem noemt in hfdst. 5:6 en 10; 6:20 en in hfdst. 7 passim. Deze plaatsen moeten we echter in één verband zien. Hoofdstuk 6 is een intermezzo, waarin de lezers worden vermaand over hun traagheid in het hooren.

De schrijver van den brief aan de Hebreërs handelt in hoofdstuk 5 over het priesterschap van Christus. Hij vergelijkt het dan nog niet met dat van Melchizedek, maar met dat van Aäron. Beiden, Christus en Aäron hebben zich niet eigenmachtig als priester opgeworpen, maar werden door God daartoe geroepen. Christus werd geroepen door Hem die gezegd heeft: „Gij zijt mijn Zoon, heden heb ik U gegeneerd“ en „Gij zijt priester in der eeuwigheid, naar de ordening van Melchizedek“. In de laatste dezer plaatsen, die aangehaald worden om te bewijzen, dat Christus, gelijk Aäron, geroepen is, wordt gezegd dat hij priester is naar de ordening van Melchizedek. Zoo biedt deze aanhaling den auteur een geschikte overgang naar zijn volgend onderwerp: Melchizedek. Zoo terloops richt hij reeds even de aandacht der lezers op hetgeen hij op het punt staat in den breede te gaan behandelen. Aan het einde van de vergelijking van Christus' priesterschap met dat van Aäron, doet hij dat weer (5:10). We zouden zeggen: de auteur kan nu wel met zijn uiteenzetting over Melchizedek beginnen. Hij weet echter dat zijn lezers traag in het hooren zijn en dat daarom deze uiteenzetting voor hen moeilijk zal zijn. De lezers krijgen dan ook een lange vermaning daarover, die gelijk boven gezegd, heel het zesde hoofdstuk in beslag neemt. Aan het einde van die vermaning, die uitloopt in een opwekking tot hoop, noemt hij Jezus, die naar de ordening van Melchizedek een Hoogepriester is in der eeuwigheid. Na zoo ten derden male Melchizedek als terloops te hebben genoemd, begint hij inderdaad met de uiteenzetting over hem. (hfdst. 7.) Hoewel niet te verwachten is, dat deze aankondigingen van het komend betoog iets over de betekenis van Melchizedek zullen zeggen, willen

we ze toch nader bezien. De aankondiging in vs 10 wordt n.l. gedaan in den vorm van een participalen zin: door God aangesproken als Hoogepriester naar de orde van Melchizedek. Het is de vraag welk soort van zinsverband in deze participale aanschakeling ligt verscholen. Ter beantwoording van deze vraag is op te merken, dat de voorafgaande zin op dezelfde wijze aan den hoofdzin is verbonden: tot volkomenheid (zijns werks n.l.) gebracht, is hij tot een oorzaak van eeuwige zaligheid geworden. De zin: Hij is tot oorzaak van eeuwige zaligheid geworden wordt dus uitgebreid door twee participale bijzinnen. Van deze twee heeft de eerste redegeevende betekenis. Natuurlijk staat dit niet expressis verbis uitgedrukt. Het ligt echter logisch voor de hand: Hij is tot een oorzaak van eeuwige zaligheid geworden, omdat hij tot volkomenheid zijns werks gebracht werd. De andere participale zin kan dus ook redegevend zinsverband bedoelen.

In de bij Bollenburg verschenen Commentaar op het Nieuwe Testament neemt Prof. Grosheide dat ook aan.¹⁾ Echter met deze beperking, dat het feit dat Christus priester was naar de orde van Melchizedek niet de reden aangeeft, waarom Hij een eeuwige verlossing aanbracht; het priesterschap naar de ordening van Melchizedek was immers niet soteriologisch; maar wel de reden, waarom Hij het doen kon.²⁾ We volgen hierin Prof. Grosheide. Niet omdat het met zooveel woorden in den tekst zelf staat. Maar omdat anders vs 10b wel erg zinloos achteraan komt en doel-looze herhaling wordt van vs 6.

De betekenis van Melchizedeks priesterschap is dan van dien aard, dat Christus door deszelfs ordening tot norm te hebben, een eeuwige verlossing kan aanbrengen.

Aan het einde van het vermanend intermezzo gaat de auteur eindelijk over tot de uiteenzetting van het priesterschap van Melchizedek. Voor de derde maal gebruikt hij dan den aanloop: die (n.l. Jezus) naar de orde van Melchizedek hoogepriester is geworden tot in eeuwigheid. Ook dit is een participale zin. De plaatsing der zinsdeelen doen nadruk vallen op „naar de ordening van Melchizedek“ en op „in eeuwigheid“ (naar de ordening van Melchizedek priester geworden tot in eeuwigheid). Deze nadruk stelt deze twee feiten tegenover elkander: dat Hij eeuwig priester is, houdt verband met de ordening, volgens welke hij priester is.

De betekenis van Melchizedeks priesterschap is dan van dien aard, dat Christus, door deszelfs ordening tot norm te hebben een eeuwig priester is.

Bij nader bezien ontdekken we dus in deze voorloopige zinspelingen op de komende behandeling van Melchizedeks priesterschap twee gegevens omtrent den aard van dat priesterschap: gegevens, die we in hem zelf zoo niet opmerken, maar die we weerspiegeld zien in den Hoogepriester naar zijn ordening: 'aanbrengen van ware verlossing en het eeuwig voortduren van het priesterschap. Dit wil niet zeggen, dat ook Melchizedek eeuwige verlossing aanbracht en eeuwig bleef (al is dit laatste in anderen zin ook waar, c.f. hfdst. 7:3) maar dat zijn priesterschap van dien aard was, dat het de dragers ervan daartoe in staat stelde; wat dan bleek toen Christus het bekleedde! We vinden hier de positieve elementen, die correspondeeren met de negatieve, waarop we wezen in § 27, n.l. dat dit priesterschap niet-Aäronietisch is. Het is het wezenlijke en blijvende priesterschap.

Deze twee trekken staan met elkander in verband. Omdat het wezenlijk is, is het blijvend.

Dat het wezenlijk is, volgt uit de verlossing die Christus, in die ordening priester zijnde, aanbracht.

1) Deel XII, De brief a. d. Hebr. en de Brief van Jak., pag. 154.
2) Cursivering van Prof. Grosheide.

„Middelbaar“.

De naam zelf van Middelbaar duidt juist aan, dat er een zake tusschen twee personen hangende is; dat deze twee gescheiden liggen; en dat nu Hij als Middelbaar tusschen die beiden komt....

Middelbaar behoudt voor de verhouding onderling een brug over een afgrond is, de aanbrenging van een gescheiden lag, de aanschakeling van wat uiteen lag geworpen.

Middelbaar is niet bemiddelbaar, maar meer Middelbaar is de mensch van wien God zich bij menschen bedient om zijn raad uit te voeren....

Niet omdat hij het tusschen God en ons weer zoo eenigermate bemiddelt en bijbrengt en in een draaglijken toestand herstelt. Dit ware den Verbondstroom vernietigen, want in het Verbond is de vrede door God Almachtig van meet af uit genade gesteld.

Maar Middelbaar, omdat deze twee in het Verbond, God en de mensch, de Heilige en de doemeling, een Middelbaar tot uitvoering der zaak behoeven.

Dr A. KUYPER, E Foto 1, p. 107/8, 285.

Het Aäronietisch priesterwerk (verzoening aanbrengen) wordt eerst werkelijk volbracht als een priester naar de ordening van Melchizedek het ter hand neemt. Dan verdwijnt ook het Aäronietisch priesterschap. Dat van Melchizedek blijft.

§ 30. Het zevende hoofdstuk van den brief aan de Hebreërs begint met dingen van Melchizedek te zeggen, die ons bekend zijn uit Gen. 14. Het zijn deze: dat hij koning is van Salem; dat hij priester is des Allerhoogsten Gods; dat hij Abraham tegemoet kwam, nadat deze de koningen uit het Oosten verslagen had; dat hij Abraham „zegende“ en de tienden van hem in ontvangst nam. Deze uitdrukkingen behoeven na hetgeen we (in hoofdstuk IV en V) reeds opgemerkt hebben geen nadere bespreking. Er blijkt intusschen onomstootelijk duidelijk uit, dat de persoon, die in den brief aan de Hebreërs Melchizedek wordt genoemd, wel dezelfde is als de priester van dien naam uit Abrahams dagen.

Na deze uitdrukkingen begint de auteur echter te zeggen, wat hij zelf van deze dingen denkt: de naam Melchizedek wil zeggen, dat hij koning der gerechtigheid was; het feit, dat hij koning van Salem was, wil zeggen, dat hij koning des vredes was.

Hier vinden we duidelijke aanwijzingen van de betekenis van Melchizedek, die uitgaan boven hetgeen Gen. 14 mededeelde. Hij was koning van vrede en gerechtigheid, bezat daarin twee deugden, die ten nauwste met elkander samenhangen. Het regiment van dezen koning kenmerkte zich door vrede, die door gerechtigheid verkregen was of bewaard bleef.

Deze boven Gen. 14 uitgaande karakterisering van Melchizedek is vrucht van openbaring, van de den auteur van dezen brief beheerschende inspiratie. We hebben hier dus én in al wat volgt goddelijke mededeeling aangaande Melchizedek. Op ons standpunt staat dit a priori vast. Ons bezwaar tegen de boven geciteerde studie van Wuttke is dan ook dat hij de geschiedenis der exegese van de Melchizedek-episodes uit Gen. 14 en Ps. 110 laat beginnen bij Hebr. 7 en deze eerste exegese op één lijn stelt met de volgende soorten: Alexandrijnsche, Joodsche enz.) Wie met ons a priori geen genoegen neemt, verwijzen we naar den Commentaar op het Nieuwe Testament, Bollenburg, Amsterdam, deel XII, pag. 191.

Vervolgens wordt van Melchizedek gezegd, dat hij was: zonder vader, zonder moeder, zonder geslachtsregister, zonder begin van dagen of einde des levens. Aangezien we hier te doen hebben met een koning, die ons in Gen. 14 als een historische verschijning wordt beschreven, is het onmogelijk deze typeeringen letterlijk op te vatten. Hij had natuurlijk ouders en voorouders, hij is geboren en gestorven. Daar echter Gen. 14 geen ouders, noch gebeurtenissen vóór of ná het aldaar verhaalde, noemt, verschijnt hij in de ontmoeting met Abraham als zonder vader, zonder moe-